

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma 20., v Ameriko 80 Din.
Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 Din., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno, letos za 5 Din. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvu Novin v Črensovcu, Prekm.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasi, (inzerati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstem je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 14, 12 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača opravištvo „NOVIN“.

Pismo

prezvišenoga lavantinskoga herceg-püşpeka i apoštolskoga upravitelja Slovenske Krajine, g. dr. Karlina Andraša na urednika naših „Novin“.

Veledenjeni gospod Jožef Klekl, urednik „Novin“, Črensovci.

Že prle, posebno pa kak sam postao apoštolski upravitel v Slovenskoj Krajini, redno vsaki teden prebiram vaše „Novine“, štere z istov odločnostjov branijo *katoličansko osvedočenje* i *slovensko narodnost* v Vašoj Krajini. Vnogo jih je mogoče med Vami, ki dozda neso bili vajeni četeti, posebno ne novin i so mislili, ve je vse edno, če je čtem ali ne. Pa je to ne tak. Dende-nešnji so drugi časi, kak so bili pred petdesetimi leti i što z časom ne napreduje, hitro zaostane za drugimi. Ar je ravno zdaj prilika naročiti se na „Novine“, štere z novim letom začnejo novi letnik, se mi zdi primerno, da Vam pišem to pismece, v šterom bi rad vse tiste katoličance povabo, naj naročijo Vaš list, ki ga ešče neso. A potom naj ga čtejo vse kotrige družine ali pa poslušajo, gda ga drugi prebirajo. Moja žela je: v vsako famillijo naše „Novine“. Naj se širijo med Vami, naj Vas razveseljavajo v dugih zimskih večerah, naj Vam nazveščavajo vse znamenite novice, naj Vam naznanjajo vse Vaše pravice i dužnosti! Prav bi bilo, gospod vrednik, da to moje pismo našampate vu „Novine“, da bodo znali Vaši čtevc, kak misli od Vašega lista püşpek i kak iskreno želi, da bi se razširile po vsoj Slovenskoj Krajini.

Bog Vam dodeli blagoslov v letošnjemi leti! To iskreno žele s presrčnim pozdravom

Maribor 6. I. 1924

udani

Karlin Andraš

püşpek i apost. administrator.

Ka pomeni pismo našega prezvišenoga višešnjega pastira?

Gda se iz globočine srca zahvali moja nizkost i malenkost za zvnredno veliko čast i odlikovanje, štero mi je poklonila Njegova Prezvišenost, gda mi je gornje pismo poslala, z globokim čutom hvaležnosti priznavam dvoje: 1) veliko ljubezen prezvišenoga hercegpüşpeka do našega ljudstva i 2) veliko poštovanje vsega tistoga, ka spada, ka sliši našemi ljudstvi, ka je njegovo.

Naš odgovor na pismo Prezvišenoga tudi dvojni mora biti, prebivalci lepe Slo-Krajine. 1: Ljubiti moremo, iskreno, goreče ljubiti našega slovenskoga višešnjega pastira, dosta za Njih moliti, vnogo sv. obhajil za Njih darovati, zagovoriti jih pred napadalci i sramotilci i odločno pokazati vsepovsedi, ka smo Njihova verna

deca, Njim, ki so nam oča po Kristuši. 2: Moramo pa tudi poštenje, štero so nam pokazali, s poštenjom povrniti. Poštenje Njim pa te skazemo, če njihove žele spunimo. Ste čteli ozgoraj, ka želejo? Spunite to i vsako drugo njihovo želo Bogi na čast i svojoj duši na hasek.

To dvoje dajmo prezvišenomi našemi višešnjemi pastiri vsi z nedeljenim, celim srcom: To dvoje, ljubezen i poštovanje naj bo tista vez, štera de nas ž Njimi nepretrgano vkup vezala našo časno i večno blaženost. I jaz sem trdno uverjen, ka na veselje našemi prezvišenomi višešnjemi pastiri, koga posvečene roke iz dužne zahvalnosti v duhi küşujem, lahko trdim, ka ta vez že obstoji, i bo vsikdar močnejša, i jo nikdar nikša sila ne bo mogla niti oslabiti, tem menje pa pretrgati.

KLEKL JOŽEF,

vp. pleb. vrednik „Novin“.

Dober štamp.

Nega stvari, štera bi dnesden. bila tak važna, kak je dober štamp. Štamp vlada svet. Zato je pa tak važno, kakše je novinarstvo. Čide so novine, tistoga je svet. Naši nasprotniki to dobro znajo. Nikšega truda se ne zbojijo, da li dobijo v svoje roke dosta novin, štamparij i knjigarn. Vsepovsedi ponujajo svoje božne liste. Na en naš list zrastejo trije ali štirje nasprotni. Eti v Slov. Krajini stojimo eden proti štirim. Istina je, da so naše „Novine“ razširjene bole kak vsi štirje; istina, da ljudje nemarajo teh protikršćanskih listov, jih ne čtejo i jih nemajo naročene, pa nasprotniki njim je vsiljavlejo kjeli morejo i jih ščejo tak na svojo stran potegniti.

Mi katoličanci stojimo še daleč za nasprotniki na novinarstvo gledoč. Čiravno je tak važno i naravnost potrebno, da povzdignemo naš krščanski list, pa ešče vnogi ne sprevidijo te potrebščine i ne zarazmijo svoje dužnosti: naročiti, širiti i podpirati naš list. Naš krščanski list ja brani našo sv. vero, se vojüvle za Boga, zagovarja vse naše pravice, se potegüvle za siromaško ljudstvo, za naše delavce, pošila tolažbo našim vojakom, posebno pa pobija v javnosti blodnosti i laži, s šterimi nakanijo naši nasprotniki zapelati i zaslepiti ljudstvo. Na drugoj strani pa navdüşuje ljudstvo, da se ne podajo v boji za svoje pravice.

Pa se vendar tak malo pobrigamo za njega. So fare, štere majo do pet jezera katoličancov, pa samo do 100 naročnikov. To je jako malo. Istina, da majo že ništerni tudi druge kršč. liste, kak „Domoljuba“, „Slov. Gospodarja“. (Tudi samo par naročnikov je na te. Vr.) To je znamenje, da naši može i dečki radi čtejo. I prav je tak! Samo ne pozabimo najprle ne svoje domače „Novine“. Te so naše! Te morajo zdaj v novom leti v vsako našo krščansko hišo. Včinimo vsi svojo dužnost i naročimo si „Novine“! Naš list bo potem pokazao, da si ne püs-

timo jemati svojih pravic; da ne iščemo almoštva, nego terjamo svoje pravice na svojoj zemli: da ščemo krščanske šole obdržati; da terjamo, naj se deca v krščanskom i ne v sokolskom duhi vzgaja. To bodo pa „Novine“ dosegle, če bodo močne. Močne pa bodo, če je razširite i spravite tudi v zadnjo našo kmečko kučo. Zato pa naročniki i širitelje na delo! V vsako hišo naš list! Vö iz krščanskih famillij z brezverskimi i lažnivimi listi! Ne pozabimo najvažnjšega: Kelko vekše bo število naročnikov, telko močnejše bodo „Novine“ i telko več svojih pravic bomo izvojuvali.

(Hvala Bogi raste število naročnikov od dneva do dneva, ali itak ešče ne v tistoj meri, kak bi moglo. Pa vüpjamo v božo previdnost. Vr.)

Govor nar. poslanca, g. Jožefa Klekl, dec. 5. na 7. seji narodne skupščine od sekvestriranih veleposestev v Prekmurji.

Jaz sam ösebno zahtevao v imeni slovenskoga ljudstva v D. Lendavi, da se razdeli veleposesniška zemla i da slovenskomu ljudstvi. Pa g. minister vseeno pravi, da so se interesenti ne zglasili. Osvedočen sam, da se pile prečteti odgovor g. ministra agrarne reforme naslan na napačne podatke njegovij uradnikov i izjavlam, da je neistina, da so se naši interesenti ne oglasili. Glasili so se i se šče izda oglašajo. Po predpisaj agrarne reforme bi morali dobiti zemlo tisti, šteri v njenoj okroglini prebivajo. Ka pa se je zgodilo? Kak sam čteo, je okrožni agr. urad tisto zemlo, štero je odvzeo vogrskim sirotam i šteri je ne šteo nje dati Slovencom domaćinom, jo je dao dvema gospodom iz Bosnije i Hercegovine, šteriva sta te zemle niti videla ne, nego sta jo dala z rende. Plačala sta po predpisaj agr. reforme malo arendo, sama pa sta dobila desetkrat telko. Najbole zanimivo pa je v toj stvari to, da so dobili to zemljo v podnajem (od teva gospoda) tisti Vogri, od šterij je agr. reforma zemlo odvzela. (Medklici na desnici. Čüjmo!)

Ka se tiče naseljüvanja pri D. Lendavi, odobravam načrt g. ministra agr. reforme, da se na našoj meji naseljijo naši državljani, ki so slovenske narodnosti. Žemadžarska država je napravila načrt (plan), po šterom bi se naj v naših krajih naselili Madjari, da bi se raznarodili Slovenci i da bi se meja madjarizirala. Čisto pravilno je, da ministerstvo gleda na to, da se s slovenskim življom okrepi narodni duh na našoj meji. A kak je to z edne strani potrebno, tak je z druge strani ravnotak potrebno da se, kak že povedano, poskrbi tudi za tiste madžarske sirote, štere zavolo svojega slaboga socialnoga položaja potrebüjejo pomoči od države. A ta zemlja pri D. Lendavi se mora dati za naselitev predvsem Slovencom i to našim domaćinom. Kelkokrat se guši, da smo oslobojeni. Če smo oslobojeni, te trebe pokazati dobro volo, posebno tistomi ljudstvi, štero je skoz jezero let robotalo na veleposesniškoj zemlji v tom pomeni, da naj dobi to zemljo tisti rod, šteri prebiva v Prekmurji i da se ne pošilja v naše kraje ljudi, ki ne poznajo naših razmer, i od šterih nas löči ešče vera, narodnost, klima, itd. Je itak zadosta svaje med narodi v državi, zakaj bi to svajo povekšavali tü na meji, gde je mir v prvoy vrsti potreben? (Minister bi rad

srske dobrovoljce naselo pri D. Lendavi, naši ljudje bi si pa naj vzeli prazno turbo na rame i šli po sveti kōdivat. Takša je radikalna „Istina“ Vr.)

Po naredbi g. ministra Miletiča se je dovolilo po treh letih, da se 45 našim družinam nakaže zemlja pri D. Lendavi. To je komaj desetina onih ljudi, ki zemljo potrebujejo iz našega kraja i ki se morajo naseliti. Jaz povdarjam tu zahtevo našega ljudstva, da se v D. Lendavi i sploj v Prekmurji v prvov vrsti naselijo naši ljudje, ali če bi kaj zemlje više bilo, ostali Slovenci siromaškega stanu iz Preka — da postanejo dobrot agrarne reforme deležni v prvov vrsti tisti siromaki, kakšekoli narodnosti so, ki stojijo v zvezi z agrarnimi veleposestvi. Dale.

NEDELA.

II. po Treh Kraljih. Evang. sv. Janoša II. 1—11. Svatba v Kani galilejskoj. Vči se od Bl. D. Marije svojemi bližnjemi v njegovih stiskah priti na pomoč, če so te telovne, ešče bole pa če so duševne.

Ljubézen do bližnjega.*)

Prijatelje, i nas ne bi gnalo srce, da takšemi nesrečnomi brati pomagamo, či moremo? Eli smo ne dužni izkazati njemi duhovnoga dela smilenja? Kakše delo smilenja pa? Nemamo vsemogoče reči Kristušove, da bi mogli praviti grešniki: Zavijpaj, tvoji grehi so ti odpuščeni... toda reč pa mam, reč navuka, reč prijateljskoga opomina, reč lubeznivoga pokaranja. Zakaj ne bi ob pravov priliki nūcali te reči? Zakaj ne bi pravili našemi znanci, ki hodi po grešnoj poti: Prijateo, prijateo, ka delaš? Pomisli i obrni stopnjo nazaj! Glej, kde hodiš, je kmica i blato! Ka maš od te poti? Od poti nevere, razvūzdanosti, od grdoga življenja? Pūsti knjigo, štera je ne vredna, da jo človek v roke vzeme! Pūsti družbo, štere se na tihoma sramūješ! Pūsti peršono, od štere znaš, da ti je v telovno i duševno pogūbo! Prijateo, idi pa v cerkev i opravi z nova dobro spovid. Vido boš, da bo svet pa inačiši okoli tebe. Včini to! Ne poslušaj ljudi, ki te odvrāčajo od cerkve, spovednice, od kršćanskoga življenja! Vej so to ne najbolši ljudje. Poslušaj raj glas svojega dobrega pokojnoga oče, svoje lūbe matere: čūl, iz groba prihaja glas, iz nebes prihaja i te zove. O, včini, da ne bo prekesno, da ne bo prekesno!...

Predragi! Zakaj ne bi to povedali ednomi eli drugomi toga, ki je v našoj bližini, v našemi rodi, v našoj družini! Eli smo ne dužni to včiniti? O, lahko bi govorili ob danov priliki — i bogzna kelkōkrat je že pomagala takša resna, a dobrotna reč! — lahko bi te govorili, i zapoved lubezni nam to povedati veli. Samo pomislimo, moji častiti poslušalci, da s takšim duhovnim delom smilenja ne skažemo dobrote samo bližnjemi, nego skažemo skoro tudi Bogi samomi. Obūdimo v senci vero, predragi! V svetlobi vere je bližnji podoba boža po stvorenji, šče bole po posvečenji. I glej, ta čista, nezgovorno lepa svetla podoba boža je v bližnjem, ki je zašeo na krivo pot, v človeki grešniki je zamazana, pokvarjena, onečastena.

*) Predga dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani. Izdala tiskarna Ničman v Ljubljani.

Fabijola

ali

Cerkev v katakombah.

II. Boj.

Kda je pa zapūsto kopališče, ga začne nikaj smicati v obleki, pošlata se po prsaj i najde pribodnjeno cedlo Kapsara. Čeravno je bio v božnoj latinščini pisani, njemi je povedao jako dosta i je spoznao veliko nevarnost. Namesto domo, je svoje pete naravnao proti Kalistovoj katakombi — naednok se njemi oglašila slepa deklica, kak smo že itak zvedeli, njej da cedlico, da jo friško naj nese kršćenikom i da jim naj pove od nevarnosti; mislo si je, da na slepo deklico nišče nede pazo, on sam kak tribun bi pa bole zbūdo pazljivost ljudstva. Se sta stala vkūp, kda zagleda Boštjan celo bando vojakov, šteri so leteli prejk po njivaj — Lili so Korvinovi i ne daleč za njimi so leteli tudi Fulvijovi vojaki.

Kda je pa Fulvij pripela do napol porūšene hiše, pri šteroj so se začnole stube v zemlo, so najšli vse v redi i pripravleno. Fulvij se je z desetimi ljudmi postavio k stubam, da bi zgrabo vsakoga, šteri bi se tu prikazao; Korvin s Torkvatom i osem vojakov se je podalo v katakombe. Ali včasi v začetki poti se oglasi stari vojak: „Takše vlačenje po kmičnih luknjaj se mi nikaj ne dopadne; jaz sam vojak, pa ne da bi podgani lovio po luknjaj. Pripelajte mi koga ščete i se bom vojūvao z njim kak mož z nožom, v tej luknjaj se pa neščem zadūšiti.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Vžigalice (špice) štere neso zdelane v domačih fabrikah, se od 1. januara mao nesmejo odavati. Pri kom se najdejo, se njemi brez odškodnine vkraj vzemejo i de ešče kaštigani i kak tihotapce (švercar). — Tak je zapisano več v 109. Uradnom Listi. — Ščista prav, naj država brani svoje domače delo. Ali k gospodarstvu monopola bi pa to li pripomnili, kak je naša stranka na sejah finančnoga odbora povdarjala, zakaj so tak drage vžigalice, zakaj se ne dajo falej, ve je fabrike ščista fal zdelajo, radikalna vlada je pa da drago tržiti. S tem postopanjem radikali pali siromaka obteršijo; ar tej je največ v državi i ar tej največ špic ponūcajo, zato so drage. Tak branijo radikali siromaškoga človeka. — „Istina“ de od toga tak pisala, (če ne vmerje Vr.) ka nikaj ne de pisala, nego hvalila radikalno stranko, štera vse da ljudem, ki k njej stopijo (celo če ček za stranko spuniyo. Vr.) gospon „Szabadság“ pa do pali klerikalce dužili zavolo dragih špic, „tež vam prej delajo dragočo, dosta špic zapravljajo, ešče prej v cerkvi kadijo i nēč no den posvet žgejo.“ —

Ki so v Ameriki smrtno ponesrečili brez lastne krivde ide odškodnina njihovim domačim. A tej samo te dobijo odškodnino, če se pravočasno javijo. V Severnoj Ameriki se trebe edno leto po smrti ponesrečenoga javiti izvzemši državo Ohijo, kde se po pretečenom polletu trebe že javiti. Ki se v tom časi ne javi zastara njegova pravica do odškodnine i je ne dobi. Pooblastilo za konzulat i rodbinski izpisek iz župnih matic (familiarjski list) naj prek našega glavarstva pošlje hitro našemi konzul i v Ameriko, koga rod je pri deli nesrečno obhodo i zavolo toga vmro v Ameriki. (U. L. 109.)

Sv. Jūri. Pri nas smo letos za Božič meli — mi šolarje — lepo „božičnico.“ Cela prireditve je trno dobro uspela; za kaj se mam predvsem zahvaliti našoj dobroj učiteljici Olgi Rojc, ki se je mnogo trūdila z nami šolarji, da smo se dobro navčili vsaki svojo vlogo. Zato bodi ešče ednok izrečeni, v imeni nas vseh šolarov, gđ. učiteljici za njuv trūd — iskreni Bog plati! Šolar.

Najveška nesreča slovenskoga ljudstva je pijanost. Lepoto duše, nedužnost, vrednost, poštenje, vse, vse dobrote, ešče vekivečno blaženost zapravi pijanost. Ki na mesec samo en liter vina spiye, potroši v desetih letaj tri jezero rajnški, i če v dvajsetom leti začne tak zmerno piti i de pio do šestdesetoga tak zapije do starosti petnajset jezero rajnški. Gledajte, najbolje zmerno vživanje alkohola tak veliko šumo vō znese, keliko pa te more znesti nezumno.

Politično zaročenje. Gospod „Szabadság“ iz M. Sobote se je zaročo z gospodičinov „Istina“ iz D. Lendave. Starešina mladomi pari so g. „Naš Dom“ iz M. Sobote i gospa „Mōrska Krajina“ iz Markišavec. Gostūvanje de se slūžilo do pridočih volitev. Povabljeni so vsi, ki istino ljubijo na papiri. Jestu bo finō, same cvrete laži proti klerikalcom, piti pa sama kūhana pijača sovraštva proti njuvoj stranki. Po volitvah minē gostūvanje i se začne kreganje pa bitje, ar so si štirje brūsili škramplje i pljūvali v

Sovražniki v katakombi (nadaljevanje.)

Te reči so se povidile vojakom i naglo se je zglaslo šče drugi: „Što zna keliko kršćenikov je notri, nas je pa samo osem!“

„Prav praviš, za takšo slūžbo nas ne plačūjejo“ pridene drugi.

„Kršćanskih pesnic se nebi bojao, eli... ar so comperniki,“ pravi štrti.

Komaj ji je nagačao i obatrivao Fulvij s svojoj brbravostjov. Pravo njim je, kakši bojazlivci so kršćeniki, da bodo ležali, kak zavci, če samo opazijo vojake, da v cerkvi najdejo zlata i srebra, več kak majo plače na celo leto itd. Po mali so pričūjsali do konca stub i zagledali so tu pa tam goreti male olenke.

„Li čūjete — ne čūjete nikakšega glasa,“ se oglasi eden.

Iz kmične oddaljenosti so prihajali glasi, kak popevanje veselih mladih vūst. Lejko so preštimavali i razmili pošamične reči popevanja.

„Dominus illuminatio mea et salus mea, quem timebo?“

„Dominus protector vitae meae, a quo trepidabo?“

I nato, kak šūmenje vode, se oglašijo močni glasi:

„Dum oppropiant super me nocentes, ut edant carnes meas; qui tribulant me inimici mei ipsi infirmati sunt et ceciderunt.“** Napadafce je bilo sram i so se čemerili, da so čūli te glase, reči pune vūpanja v Boga, štere (reči) so se njim pa vidile kak da bi je zasramovale i zaničevale. Na novo se oglasi pa tenki-mladi glas:

prgišče proti ednomi to še tomi „čarnomi,“ pa li jih je ti premagao. Na čontaj se spovadijo. — „Novine“ do pri tom gostūvanji takše note igrate, na štere celi, ali na pol ali na frtao ali pa samo po imeni radikalje nikak ne bi radi plesali.

M. Sobota. Lovsko društvo je obdržalo svoj občni zbor 16. jan. v gostilni Turk. — Z velikov slovesnostjov so potegnoli gor evangeličanci v svoj tōrem dva zvona. Pri Dittrichi je bilo ob toj priliki lepo predavanje. — Trgovci so ustanovili društvo „Trgovski dom.“ Na svečnico bodo imeli svojo zabavo pri Dobraji.

Na gostūvanjaj i drugih veselicaj ne spozabite se z Martinišča! Povsod se naj najde dobra duša, štera ma srce za našo siromaško šolsko mladino, i nabere kakše krajcare za njihov dom.

„Novine“ što više dobi, naj je pošlje nazaj v Črenšovce. „Eti je rabimo. Ne trebe poštine plačati od njih, zapiše se samo na tisti ovitek, v šterom so prišle gor „nazaj v Črenšovce.“ Prosimo lepo! Vredništvo.

Sobočki Orli so lavantiskomi herceg-pūšpeki g. Karlin Andraši ob priliki prireditve dec. 8. pozdrav poslali. Na pozdrav so od našega višešnjega mil. pastera ete lepi odgovor dobili: Dragi Orli! Vaš list i vaš iskren pozdrav me je zvūnredno razveselio. Dovolite mi, da Vas prvi sad mōjega delovanja v Slovenskoj Krajini iz dna očinskoga srca pozdravljam i blagoslavljam v Gospodi — udani Andraš, pūšpek.

Ki meseca januara bār polovico naročnine ne plača, njemi Novine stavimo. Siromake radi počakamo. — Mam dužnike ešče od treh let nazaj. Duže tak ne moremo i ne smemo gospodariti, zgūbički ne dovolijo. Vsaki naročnik naj bo poštenu naj plača, ka je naročo.

D. Lendava. Pri nas s punov parov delajo gospodje komunisti i republikanci za radikalno stranko, štera je najveška zagovornica velikoga kapitala, toga strašnoga sovražnika maloga človeka. Ki so nam prle jemali sive penoze i mesto njih davali nikaj vredne bele, ki so nam bike kūpivali za papere od slatinskih flaš, kim sō vlasje vuškar šli, gda so samo to reč čūli: Krao, tron, krona (ne žepna, ar te krono so radi pobirali), tej so zdaj postali hūdi „radikalje, še hūjši monarhisti i najhūjši“ kapitalisti. Penezze so pobrali od naših sirot, ka do šli v Belgrad po zemljo njim. I to je že vse po tistom bilo, kak so se naš poslanec zavzeli z svojimi prošnjami, posredūvanji, govorom za nas vse brez razlike narodnosti. Iz Belgrada so nam prinesli za naše drage penoze cbijūbe, sebi so pa kūpili velike kočūje. Brezplačno so nas zagovarjali i nam pomagali naš poslanec vsem, čeravno smo vsi niti nej glasali za njih, nego za Radiča, naj nam zemljo spravi. Pa odišo je v London, nas pa k nerci vrgo. Pomagali so vam tisti gospod, od koga so nas odvrečūvali hūdobni plačani kortešje. Njuv govor čtemo v Novinah, ministrov govor čtemo v Novinah, vse nam kaže to, ka nas ljubijo brezplačno. Naši boljševiski pa so za penoze postali radikali, penoz z nas vō cecajo za tisto reč, ka so drugi že dosegli. Zaistino krādi-kali.

„Si consistant adversum me castra, non ti mebit cor meum.“***

„Te glas pa poznam“ zašepče Korvin, med stomi bi ga spoznao. To je glas tistoga huncota, šteri je kriv vse moje sramote i neprilike v toj noči. — Pankracij je, ki je vkradno razglas. Le, lehitro, kurajžno naprej, prijatelji moji, morem ga dobiti živoga ali mrtvoga.“

„Stojte, no, prižgimo si skale“ se čūje od zadnje strani.

— „Kaj je to“ se spitavajo, „nikše čūdno šumenje, kak, da bi kde kopali — se že precī časa čūje.“

„Glej... glej, lampice so vgasnole v daljavi, popevanje je minolo. Gotovo so nas v pamet vzeli.“

„Le nikaj se ne strašite“ opoti tōvariše Torkvat i se dela kurajznoga. To šūmenje je ne nikaj čūdno; stari krt vrta luknjo i dela kršćenikom grobe.

Smolnate, borove skale so si prižgali. Torkvat jim je pa včasi tanačivao, naj ne jemlejo skal, liki olenke ali male posvete ali voščeno svečo, kak je meo on sam — vojaki so pa pravili, da za ves svet nedo šli inači notri kak s skalami, plamenicami, šteri ne vgasne vsaki vōter. Naskori so se pokazali nasledki. Kda so kurajžno stopali po vozokm folaši, so skale za-

*) Gospod je moja svetlost i moje zveličanje, koga bi se bojao.

**) Če se mi bližajo škodlivci, da bi jeli moje meso, i neprijatelji, ki mi ne dajo mira, bodo brez moči popadali na zemlo.

***) Či se cela vojska postavi proti meni, se ne bo bojalo moje srce.

V imenu obdarovanih učencev i učenk tukajšne mešč. šole izreka ravnateljstvo iskreno zahvalo vsem gospodom darovalcem: Brata Brumen, Kühr, Hirschl, Dr. Ascher, Jonaš, Fürst, Samuel Heimer, Nemeč, Cvetič, Kardoš, Čeh i Gašpari ter vodstvu Jug. kred. banke, Slovenske i prekmurske tiskarne, ki so z darili v blagu ali denarju pripomogli, da so se o priliki Božične Akademije, dne 22. dec. 1923 pri Dittrichu obdarovali revni učenci.

Boli je istina. Hartnerov „Szabadság“ je čistista zvüna sebe od čemerov, zakaj so Novine pisale, ka se je naša stranka borila proti vojaškim krivicam, proti kuluki itd. i dosegnola vncge olejšave. Ka smo pisali, je istina. Našo trditev posvedočijo parlamentni zapiski. Vsaki govor poslancov je v teh natišnjeni. Dajte si je naročit, pa te vidili gōspodje okoli „Szabadsága“, da smo istino pisali. Olejšave pri vojaških dopustaj so na priliko, da samo omenimo edno reč, klubni predlog poslanca Klekla. Če ne bi naše stranke bilo, bi zvün svojega okraja (jaraša) mogli hoditi na kuluk, zdaj pa ne samo ka ne vō ne hodimo, nego niti doma nej. Što ne vüpa istine popisati, ma slabo dūšno vest.

D. Lendava. Imentivani je za gerenta g. Andrej Hribar, uradnik na političnoj ekspozituri. — Odselo se je na Madjarsko, ev. pastor Dionizij Teke. Njegovo službo je prevzeo g. vučiteo Hyma.

Šest naših financov sta zgrabila dva madjarskiva žandara, šteri so prestopili mejo pri Pinici i šli na Madjarsko pit. Vogri so je odpelali v Lentibo, a za štiri dni so je nazaj pustili.

„Dūševnomi Listi.“ Verski list naših bratov evangeličancov, šteroga namen bi mogo biti, ka piše članke, po šterih bi dūše evangeličancov vsikdar bole spodobne postale navukam svetoga evangelioma, to je Kristuša. Z toga svojega cila se je list čistista spozabo. Tak širi Kristušovo ljubezen, ka dela razdor, simfa, cova se, politizira i ešče neistine piše. S tov pisavov so sami bratje evangeličanci nezadovoljni, zato ga pošiljajo nazaj ali ga pa celo raznetrgajo. Posebno je pa trn v peti tomi listi vodstvo rk. šole v Martjancih. To že v treh številkah napada i blati. Celo to piše od toga, ka to od evangeličancov terja šolsko dačo. Gospodje pri „Dūševnom Listi“ s tov trditvijov neistine zagovarjajo i širijo, pa tak delajo nemir med katoličanci i evangeličanci, šteri je pa tak lepi bio med njimi. Izjavljam, da g. Vezera hčerka že dve leti hodi v našo šolo kak i drugih evangeličancov deca, pa ne samo ka za niednim evangeličanskim detetom šolske dače nismo terjali, nego niti šolne nej l. 1922. i l. 1923. Pa katoličanska verka občina, ar je mala, vnoge jezere plačuje za vzdržavanje svoje šole posebi ešče zvün dače na prosveto (kulturna dača). Podpisani sam vodim šolske račune, tej se lahko pri meni poglednejō, i vsaki bo vido, da nieden evangeličanec ešče krajcara ne je plačao za našo šolo. Jaz v miri živim z evangeličanci, branim samo pravice svoje Cerkve, kak je naj brani tūdi „Dūševni List“, ali neistine naj ne piše i razdora naj ne dela! — Horvath Jožef, pleb. v Martjancih.

čele pokati i prasketati i so delale veliko vročino; šče hūjši je bio čaren i dūšeč dim, ki se je vlekeo gor, nato se spūščaō po zemli i napravavo gosto meglo, da neso mogli odihavati, niti videli neso nikaj okoli sebe. Torkvat je stopao naprej i računao folaše, kak si je zapomno od prle, čiravno je svojih znamenj več ne najšeo, ali komaj pride do polovice svojega broja, kda v strahi zapazi, da je pot na vse strani zaprta.

Če bi Torkvat mogoē poglednoti na drugo stran zaprte poti, bi vido Dijogenovoga sina i šče nekaj možakov kak se njim posmehavlejo. Sever je stao naimre vsikdar na straži, da ga ne bi prehiteli sovražniki; tūdi zdaj je bio k redi, kda so prišli vojaki. Naglo je bežao k küpi peska i kamenja, štero je meo pripravleno, da njim zapre s tem pot; on i šče nekoliko močnih rok . . . i pot je bila sovražnikom zaprta. To šümenje so čüli Korvinovi vojaki, to njim je zatemilo i vgasnolo olenke i zadūšilo popevanje.

Korvin i vojaki psūjejo, krčijo i preklinjajo Torkvata. „Lepo vas prošim“ se oglasi „en hip me počakajte, morebiti sem zavdaro. Dobro poznam folaš po ednom kejpji; itaki stopim i poglednem po drugih folašaj.“ Bežao je v sošedni folaš, nekliko časa si ga je vglledavaō, nato pa premino; z njim vred je preminola njegova svetilka. Njegovi tovariši niso bili deleč za njim, pa vendar so ne znali kak se je to zgodilo; mislili so samo na comprijno.

„Tū se več nešcemo müditi,“ so djali, ali je Torkvat izdajalec, ali je pa po comparniji premino. (Dale).

Okrajnomi glavarstvi. Potüjōče občinstvo se s sledečov prošnjov obrne na okrajno glavarstvo: I peški i z vozom moremo hoditi večkrat prek Müre. Brode mamo na Srednjoj i Gornjoj Bistrici, a na niednom brodi niti tarifa ne je naznanjena, niti čas, gda je brod odpreti. Od potnika za eden prevoz se pobira na Srednjoj Bistrici zdaj 250 Din. Od kol za eden prevoz se bo odsehmo na G Bistrici zahtevalo 10 D. Gda smo hodili kosit i rosa že odišla po leti ob osmih, te se nam je komaj brod odpro na Srednjoj Bistrici. Prošimo potniki slavno okr. glavarstvo, naj napravi red i da uradno po občinah i tūdi časopisaj naznaniti i brodnino i čas prevozov na vseh naših brodaj i naj zapove, ka oboje bo na brodah tūdi vōpastavljeno. — Potniki.

Marijini Listi od preminočega leta šestih zadnjih mesecov so zdaj priloženi. Tiskarna je tri mesece delala na njih. Jako ste je želeli, to nas je veselilo i skrbelo. Zdaj nas pa to bo veselilo i skrbelo, če je bodete pazljivo čteli. Naš urednik so se celo izjavili, ka do nepotrljive naročnike vōpitali, jeli do znali povedati vsebino zadnjega lista, prelepo življenje blažene Jezušekove Trezike. Zato se pa pripravljajte i je pazljivo prečtite i si globoko v srce zasadite, ka te čteli.

Cinkajo radikali v Moravcih. Prestopo je župan Bencik k njim, a vsi pametni so ne šli za njim. Stranko, štera je te strašne terhe zglasala, samo tisti podpira, ki nema srca do sirmaka.

Naročnikom M Lista iz Kobilja naznanja uredništvo, ka i tisti, ki so liste pri g. Gašparič Franci plačali i tisti, ki so je pri g. Horvat Jožefi plačali, je dobijo oboji pri Gašparič Franci. Vsi so sem poslani.

Žizki. Že davna žela naše mladine se je spunila dnes tjeđen. Naš „Orel“, šteri je eden tih prvih blo v Slovenskoj Krajini, je malo zadremao. A zdaj smo ga zbūdili iz dremote. znova se je prebūdo i se okrepo, ar je k sebi potegno ne samo dečke, nego i može. — Vse občine za nami. I včiti i veseliti se moremo. A oboje more biti pošteno, hasnovito i nedužno. Takše je pa pri krščanskem združenji „Orel“, zato hodite vsi za nami. Bog živi!

Javno pohvalimo občino „Odranci,“ i jo stavimo vsam občinam v Prekmurji vu zgled. Ta občina je mela lansko leto 213 pravi dvestotrinajset Marijinih Listov naročenih i vse že davno redno plačala. Vrli širiteo je Jerebic Jürj, občinski sluga.

Prošnje za katehetsko službo v M Soboti i D. Lendavi se do 31. julija lahko vložijo. To pa zato, ka i naši domači dūhovniki tečas lahko napravijo potrebne izpite. (Okr. glav. šol. od. 27/2)

Na nepodpisana pisma ne čakajte odgovora! V našem uredništvu je to navada, ka se nepodpisana pisma brez prečtenja vržejo v koš. Ki svojega imena ne vüpa celoga podpisati, je znamenje, ka nema prav, i ne hodi po pravoj poti, (Če je skrivna reč, uredništvo de mučalo i je ne da vō i zato tūdi ne zasliži odgovora. Ki ma istinsko i pravično tožbo, se vüpa podpisati, ar zna, ka Uredništvo ne bo vadilo vō njegovoga imena brez zakonite potrebe i ga bo se podpiralo, ka se njegova tožba ugodno reši nakeliko je to v moči Uredništva.

Zadruga, posojilnica, kakša je v Črenšovcih, so po prizadevanji naše stranke rešene taks, gda z uradi ali svojimi kotrigami majo kaj za opraviti. Obširno je vse popisano v Uradnom Listi št. 1. l. 1824.

„Na kuluk bi naš poslanec mogli iti,“ piše Hartnerov Szabadságov 2. št. To pa zato, zakaj so preporačali v Novinah, ka rajši hodimo na delo kak plačajmo, če se ne moremo rešiti radikalnoga biča, kuluka. Mi to svojo reč gordržimo. Naš penez ide v Belgrad po zasliženji Hartnerove stranke, haska naš kraj ž njega ne bi meo, delo pa bi ostalo li doma. Vsaki pameten človek tak sodi. Hartnerje se bojijo dela, majo milijone z zemlje slovenskoga kmeta i z votumov slovenskoga ljudstva, oni lahko plačajo, nemore pa vsaki siromak, ar nema dela i zato tūdi penez nej. Bi g. Hartner ali štokoli ž njegove lažljive šole napisao, ka je naša stranka glasala za kuluk, izjavljamo, ka je gordi lažljivec.

Podpora od sto dinarov nam je poslal enararočnik z svojov naročninov vred. I gda nam te dar ponūdi, nas prosi naj Novine majo tak veliko formo kak so mele lani. Mi se iz globokine srca zahvalimo za lepi dar i bomo naročnikove žele poslihnoli, če se več takših prostovoljnih darovnikov najde. A mi prosili ne bomo nikaj. Novine na 4 strani koštajo zvün papera, zvün pošte i pakivanja vsaki tjeđen jezerodvesto dinarov. Papira kila košta 9 Din. En tjeđen porabimo okoli 70 kil. Računajte, ki znate računati.

Država.

Kelko automobilov ma Jugoslavija. Po nekšem francuskom računi od pretrekloga leta je vozilo v Jugoslaviji okoli 4500 osebnij avtomobilov. Od toga broja odpade na Belgrad 800, Zagreb 1000, Ljubljano 600, Subotico 150 i Novi Sad 200. Najbole razširjeni so nemški, potom pa Fordovi i taljanski, francoskij je malo.

Kozeo v zlatarskoj izložbi. Te dni se je okoli l. vōre popodne prišetao po „Placi“ v Dubrovniku (Dalmacija) neznan — kozeo. Ar ob tom časi nega ljūdi na cesti, si je kozeo neovirano ogledüvao izložbe. Kda pa je prišeo do izložbe Boža Jelica, se je umakno par stopajov nazaj, nato pa je po vsej pravilaj kozjega voznostvanstva nasoko izložbo. Glažovina je zacinkala — izložba se je vdala. Iz vsej hiš so pribežali ljudje i videli kozla, kak se je pripravlo na drūpi napad. Hūdodelca so prijali, ar pa je ne znao povedati svojega imena i so tūdi ne najšif pri njem nikšega pasuša, so ne mogli dognati čidi je. Obračunali so ž njim po sodi: Obsodili so ga na smrt, vrednost kože i mesa pa so prisodili zlatari kak odškodnino za razbito okno.

Zažgani milijoni. V Belgradi so pred kratkim zažgali v električnoj centrali 8 i po milijonov dinarov v bankovcaj po 1 dinar, 50 i 25 par. Do zdaj so zažgali do 78 milijonov dinarov obnucanij penez.

Svet.

Ženske kak zidari. V zadnjij letaj je izšlo iz zidarske šole v Long Islami (New-york) vekši broj ženskij zidarskij pomočnikov, ki so se pri deli jako dobro skazale. Država je odločila, da bo dala zidati več palač, pri šterij zidanji bodo delale samo ženske.

Velka pravda. 80,000 belgijskij državlanov, štere so med vojsko Nemci odpelali v Nemčijo, i so jij nūcali za različna dela, toži nemško vlado za odškodnino.

Oficersko uniformo za franciškanski plašč. Dne 4. t. m. sta bila v Monakovom preoblečeniva v franciškana prle ulanski nadporočnik princ Franc Löwenstein-Wurtheim-Freudenburg i bivši generalni poročnik pl. Reichlin-Meldegg.

Kaleča pšenica v vūhi. V New-Yorki so te dni operirali mlado deklico, šteroj je zajšlo v vūho pšenično zrno i je tam začnolo kaliti. Korenice so pognale celo v čonto, tak da so morali malo čonte odrezati.

Modern princ. Danski princ Erik se je poročō (dao zdati) z hčerjov kanadskoga lesnoga krala. Pri toj priliki se je odpovedao vsem pravicam do kraleskoga prestola. Pred par leti je bivao na nekšem posestvi v Angllji, da bi se prevčō kmetovanji. Tam je živo čisto pokmečko, delao od jūtro do večera i kda je trbelo, je pelao tūdi mleko na postajo. Zvečer pa je hodo s kmeti v veško krčmo.

Domača politika.

Konferenca male antante je minola v Belgradi. Vse tri države so ednoglasne sklepe prinesle. Na Rusijo gledoč so sklenole, ka do šle za Angleži i Italijani. Če tej pošljejo ta svoje konzule, one tūdi. Na madjarsko posojilo gledoč, štero se zdaj odloči v Londoni na seji društva narodov, bodo zahtevale, naj Madjari plačajo odškodnino, kak njim mirovna pogodba določi i ka posojila ne porabijo za orožje, nego za gospodarsko obnovo Madjarske. Na Bolgarijo gledoč zahtevajo, ka ta točno izvrši vse predpise mirovne pogodbe. Vse tri države do vodile z Francozi edno politiko.

Ureditev cerkvenoga pitanja. Dr. Beneš česki minister i dr. Janjič naš minister vere sta se sporazumela, kak se naj uredi cerkveno pitanje protestantov pri nas, grčkokatoličanov i pravoslavnih pa v Českom v Podkarpatskoj Rusiji.

Radičova stranka razmišlja od toga, ka de li bolše iti v Belgrad i tū vrčti vlado pa vladne cilgle v roke vzeti onim strankam, štere želejo autonomijo. Bog daj Radičovim to pamet.

Svetovna politika.

Hlinkova izjava za novo leto. „Slovak“ je objavio Hlinkov članek, kde med drugim stoji tūdi: Večina naroda stoji za nami. Mi šcemo nove volitve i ne bomo prle mirüvali, dokeč toga ne dosegnemo. Ob novom leti obliüblamo, da narodovij pravice nigdar ne izdamo. Bog i narod, cerkev i domovina, to je naš bojni klic. (Hlinka je voditeo slovaške ljudske stranke).

Dobro stanje združenij držav Severne Amerike. Državni tajnik Hoover je izjavo. Leta 1923. je dosegla SA (Severna Amerika) najvišje stanje svojega pridelovanja po vojni. Brezposelnosti je ne bilo, kapital se večja, stanovanja se zidajo, železniški promet se je jako zboljšal. Nigdar v zgodovini je ne bilo življenje v SA tak visoko. Gospodarski izgledi SA so sijajni.

Rusko — polsko zблиžanje. Pred kratkim je predsednik polske republike slovesno sprejel poslanika sovjetske Rusije Obolenskoga, s katerim je meo pri tój priliki kratko konferenco. Po sprejemi je Obolenski izjavo novinarom, da pomenja njegov sprejem i konferenca s predsednikom polske republike priznanje Rusije s strani Polke. Povedao je tudi, da je ž njegovim sprejemom pripravljena pot za sklep. trgovske pogodbe med sovjetskovo Rusijov i Polskov.

Gospodarski boj med Anglijo i Francijov. Novo vlado sestavi Macdonald. On sam bo predsednik i minister zvušnejšij poslov, drugi ministri pa bodo poslanci delavske stranke, med njimi tudi edna ženska. Macdonald je izjavo, da bo Anglija zahtevala od Francije izplačanje vsej dugov, či bo Francija jako nasprotovala angleškoj politiki.

Gospodarstvo.

Kak ravnati s domačim gnojom.

Pa tudi iz higijeničnih (zdravstvenih) pogledov de trbela z gnojišči, z gnojom i z gnojnicov bole ravnati, posebno da se node gnojnice raztekala po cestaj, grabaj i se zbirala v jamaj, gde se potem najraj gor držijo vsefelé zgrabljivi betegi. I več ali menje opravičeno se proti zdravstvena oblast, da če ne de šlo z lepa, te bo zakonitim potom prisilila zanemarjene kmete k napravi pravilnih gnojišč i gnojničnih jam.

Zato naj bo gnojišče obzidano i tudi tla naj bodo cementana i tak zadelana, da gnojnica nemre odhajati, zvün či se izceja v betonirano gnojnično jamo.

Gnoj pa se more plast za plastov nalagati i ga dobro pohoditi. Največja napaka je, gnoj samo tak na slepo razmetati po dvöri.

Gnojišče naj bo po možnosti obsajeno z drevjom, štero njemi senco dela. Od časa do časa trbej gnoj polevati z gnojnicov i to posebno poleti. Popolnoma suhi gnoj na gnojišči naj nikdar node. Polevanje gnoja z gnojnicov naj se zgodi poleti vsigdar zajtra zaran. Dobro je gnoj, šteri je že zrvnan, vsaki tjeđen bar ednok pokriti s tenkov plastjov dobre zemlje.

Gnoj, šteroga pelamo na pole, se more včas razbrcati i podorati. Če pa to ne mogoče včiniti, ga je skladati v primerno velike küpe, ga sklačiti i po možnosti pokriti z zemljov, ar ovači dosta zgubi na svojoj dobroti.

Gnoj, šteroga večkrat izpira dež, zgubi vnogo na gnojilnij vrednosti i je podoben meši, štero je zavolo predugoga kühanja popolnoma izmožgano i püsto.

Vsak liter zgübljene gnojnice je vreden nekaj kron, ka znaša na leto na jezere kron, štere püstimo, da se zgübjijo pri samo ednom gospodarstvu. Pri vseh gospodarstvih vküp poleg naše nemarnosti na té način nastala škoda pa dosegne teške milijone. Skoro nevervano, a dokazano po istini.

Cene silja doma.

Pšenica	100 kg.	K. 1000—1200.—
Žito	" "	1000.—
Ječmen	" "	1000.—
Oves	" "	900.—
Kukorica	" "	900.—

Cene živine.

Govedina	1 kg.	K. 100.—
Teletina	" "	" 120.—
Svinjsko meso	" "	" 100.—
Mast	" "	" 180.—
Slanina	" "	" 160.—

Zagrebečka borza

dne 17. januarja 1924.

Amerikanski dolar 1 dolar	K 338.—
Austrijska krona 100 K	K —49
Čeho-Slov. krona 1 K	K 10.—
20 kronski zlat	K 1280.—
Francoski franc 1 frank	K 16 80
Madjar. K 100 (nova em.)	K 1.—
Švic. fran. 1 fr.	K 60.—
Talijanske lire 1 lira	K 15 20
Zürich:	
Dinar 100 Din.	Šv. frcs 6 50

Pošta.

Palinec. A. M. Središče. Vsem smo poslali kalendare pred lani, ki so teliko plačali za Novine i M. Liste, kak je bilo predpisano. Ar ste Vi predlani jul. 5. plačali za Novine i M. List samo 10 Din. ka je bila cene samo Novin, nesmo bili mogoči Vam ešče kalendar brezplačno poslati. Vse smo natenkoma popisali te.

Kodila Ludovika dovica. Tišina. Žilavec so se že glasili. Pa sam rad, ka ti tudi ščeš pomagati. Zato si oba razdelita to delo. A. Sever. Šalamonci. Če ste se javili, je zadosta. Kak invalid mate prednost. Poslanec prosi samo delo za naše ljudi, pri pogodbi pa nesme poleg biti, gda se ide za državno imanje. Š. A. Domajinci 45. Zglasite se pri širitelci. Ona naj vas vzeme gor i nam javi ka prosite. I. Rogan. Večeslavci. Do marciuša 1. počakajte pa te račun napravimo. R. Possedi: Chesterton. Peneze dobili, hvala. Zadosta bo, ar ste lani itak več poslali. Srčen pozdrav. Jančarič Mikloš. Noršinci. Hvala lepa za gorečnost, ka je število naročnikov tak lepo naraslo. Novine vaše so v petek že navadno v Soboti. Z pismonožom gučite, i ga pitajte, gde se stavljajo. Gumilar Leopold. Tišina. Na staro leto vse popolnoma v redi. Hvala. Srčen pozdrav. Kornhäuser A. Sv. Jürj. Naša terjatev i vaše plačilo se je križalo na pošti. Hvala, že smo vse dobili. Če M. Lista do junija meseca lani ne bi dobili (4 falate za vsakoga naročnika), javite se, ka vam je dopošljemo. Od julija do decembra pa tak te dni dobite. Javite nam tudi, keliko M. Listov bo trebela za novo leto. L. Litija. Nesmo dobili obvestila o premestitvi. Pozvedovali smo po naslovi, a niti od oče nesmo ga dobili. Zdaj je vse v redi na l. 1923. Pozdrav. Šebjanč J. Lemerje. Za l. 1923. smo dobili prve dni januara 10 Din. Tak ste na lansko leto ešče dužni 15 Din., na letu pa vse. Št. Prša. Kobilje. Dobili 25 Din. Z tem zneskom dug za oba poravnani za l. 1923. Vam poslali tudi kalendar brezplačno. Kovač Fani. Šalovci. Dali smo notri prošnjo. Sakovič Ivan. Zenkovi. Leta 1922. smo dobili od Vas za 7 Novin i M. Liste 30 Din. lani pa za 3 Novine i M. List 45 Din. Kalendar smo Vam poslali, zdaj ste ga že gotovo dobili. Ne želemo i nesmo od nikoga dara, radi smo naj vsaki bar redno plača za sebe i či more za kakšo siroto naročnino. Aleks Beznec. Mačkovci. Objavimo pred tistim, kak te šli. To kak mislimo, bo približno tistoga hipa, kak lani.

Mali Oglasi

Josip Gerender trgovina z železom i z mešanim blagom, Dobrovnik. Priporočam svojo zalogo vsem mojim poznanim i onim, ki se k zidi pripravljajo: kakti vsake vrste železo za meštre i za zidanje, za stésse; orodje (šker) za poloddelavce i za meštre; nadele dobre poznate garanterane kose i kamle; okovalo (slossarsko) za nove hiše i za pohištvó; Štedilnike (Spärherde) za notri zidati nove forme; Vsake vrste farbe, firmis, olje ino lake za tšilare; Glažovino (sajbe) za okno se dobi i notri reže; zaloga železne i pléhate kühinske posode i specerije. Pridite i probajte; bodete zadovoljni, redna podvorbá.

Oda se fino izdelani štelaž za manufakturno blago, 3 m. dugi i 290 cm. široki z šestimi predali kak i fini štelaž za drobno blago z 56 ladci i tremi predali vse iz lesenovoga lesa. Cena se pozve pri Franc Krali trgovci v Fúkšincih.

Oda se v Dolnjoj Lendavi

hrastov les

stoječi i posekani. Natančnejša pojasnila se dobijo v tiskarni

g. E. Balkanji v Dolnjoj Lendavi.

SLOVENSKA BANKA

podružnica Dolnja Lendava

plača najbolje
dolarje in zlato peneze.

100 q. dobroga sena

je k odaji. Pogledne se lahko pri
Antauer učitelji

v Tropovcih.

MLIN na Muri, popolnoma nov, letos postavljen, kolo na vodi, mlin na suhem, na 3 tečaje (1 par valjarjev i 2 para kamnov), čistilnica, vse v polnem i stalnem obratu,

se takoj prodá.

Cena i vse drugo se pozve pri
g. Alojzu Neudauer v G. Radgoni,
Posojilnica.

Dečko z bolše hiše se sprejme za

vajenca (inaša)

v Szeregy Pavla trgovino z začimbov i mešanim blagom v Dobrovniku v Prekmurji.

NAČELSTVO HRANILNICE I POSOJILNICE V ČRENSOVCIH,

je vu svojoj seji dneva 30. dec. 1923. zvišalo obrestno mero na vloge tak, ka de se plačüvalo od 1. jan. 1924. leta naprej že od najmenših vlog 8%, od vezanih vlog to je proti šest mesečnoj od povedi 9%. Či pa vezana vloga ma 5000 Din. ali više šume, se plača 9½%. S tem je načelstvo to štelo dosegnoti, da naj ves kmečki penez pride vu kmetske hranilnice i naj služi v hasek kmetskomu ljudstvu.

NAČELSTVO.